

бѣ-тъ на Тодора и Еленѣ, които ся-вѣнчали и отъ два-та патриарха. Тамъ Българскый патриархъ *Иоакимъ* ся-припозналъ и потвърдилъ съ грамоты отъ царскый съвѣтъ и отъ вселенскый патриархъ Германъ и му ся-далъ равенъ патриаршескый степенъ. Той ся-припозналъ и отъ патриарсы-ты, Ерусалимскый, Антиохийскый и Александрийскый които направили това съ писма въ сѣште-то врѣмя.

Въ единъ старъ рѣкописъ има записано за това нѣшто така: „Гръцкый царъ съ патриарха си, (като принали писма и отъ другы-ты патриарсы за припознаване-то на българскый патриархъ и на българскѣ-тъ цркви, събра отъ всичко-то си царство митрополыты, архиепископы-ты, епископы-ты и всицкыты честны монасы, архимандриты и игумены. Така и Христолюбивый българскый царъ Иванъ Асенъ събра отъ всичко-то си царство митрополыты, архиепископы-ты, епископы-ты и всицкы-ты честны монасы отъ Святѣ-Горѣ, та съ восточный царъ Калоивана, на понтийско море, нарѣкохъ патриархъ архиепископа Иоакима, който бѣше мѣжъ благоговѣйнъ и святъ въ дѣла-та и въсина съ постническый животъ, па не само съ думѣ, нъ и съ рѣкописание отъ Германа патриарха и съ подписы отъ всицкы-ты вѣсточны епископы; рѣкописание-то ся-подпечата, и ся-даде на благочестивый царъ и на новоосвященный патриархъ Иоакима за вѣчно неотъемлемо поминание.“

Въ сѣштый рѣкописъ има оште записано за българскый царъ, който подновилъ тогава българско-то патриаршество, така: „Иванъ Асенъ, царъ великый и благочестивый, сынъ на старый Асенъ имаше голѣмъ любовь въ Бога. Той прослави и про-